

РЕШЕНИЕ

№ 1275

гр. София, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 30.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **2193** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на В. О. Б. от [населено място] срещу решение № 1040 - 21 - 75/01.02.2023 г. на директора на ТП на НОИ – С. - град, с което е потвърдено Разпореждане 214-00-22366-6 от 18.11.2022 г., издадено от ръководителя по осигуряването за безработица.

В допълнителна жалба/л. 137-140/ се съдържат оплаквания за постановяване на оспореното решение и на потвърденото с него разпореждане при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта на закона. Оспорват се доводите на решаващия административен орган, че жалбоподателката няма качество на осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО във връзка с чл. 10, ал. 1 от КСО, респ. че не е извършвала трудова дейност при осигурителите „ДЕЙТЪН ГРУП“ ЕООД и „МАГБАС“ ЕООД.

Твърди се, че искането за връщането на отпуснато ПОБ от Б. се основава на извод, който е формиран единствено въз основа на факта, че работодателят е бездействал и не е представил на администрацията документи и обяснения, за които е бил задължен. Според оспорващата този подход на административния орган е в пряко противоречие с принципите за "законност", "съразмерност", "истинност" и "служебно начало", въведени в чл. 4, чл. 6, чл. 7 и чл. 9 от АПК. Сочи се също така, че не съществува

процесуално правило, което да оправомощава администрацията да изисква от искащото отпускане на обезщетение лице, да провери и да осигури по някакъв начин, изпълнение на задължението на неговия работодател да представи писмени документи и обяснения, които са поискани от него. Искащото обезщетение лице, не разполага с каквито и да е правомощия да определя и контролира поведението на трето лице, макар и то да е било негов работодател. В този смисъл, основания единствено на бездействието на третото за конкретното производство лице да представи искани документи извод, че жалбоподателката не е осъществявала фактически трудова дейност в „Д. Г.“ ЕООД и „МАГБАС“ ЕООД е напълно произволен. В заключение се посочва, че в случая са налице валидни трудови правоотношения между горепосочените търговски дружества и Б., както и осъществяване на реална трудова дейност в съответните периоди, като липсват доказателства сключените трудови договори да са обявени за недействителни от съда по реда на глава осемнадесета от КТ.

Претендира се отмяна на оспореното решение и потвърденото с него разпореждане на ръководителя по осигуряването за безработица, както и присъждане на сторените по делото разноски. Подробни съображения са развити и в писмена защита.

Ответникът - директорът на ТП на НОИ С. -град, чрез юрк. В., моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение и депозит за вещо лице в размер на 795 лева.

Аргументи по същество на спора излага и в писмено становище от 07.02.2024 г.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София град, Трето отделение, 44 състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Със заявление от 28.09.2020 г., подадено по електронен път, жалбоподателката е сезирала административния орган с искане за отпускане ПОБ на основание чл. 54а от КСО. Към заявлението е приложила копие от заповед № 10/31.08.2020 г. за прекратяване на трудовото и правоотношение, считано от 31.08.2020 г., на основание чл. 328. ал. 1. т. 3 от КТ с осигурителя "ДЕЙТЪН ГРУП" ЕООД, ЕИК[ЕИК].

При извършване на преценка по правото на ПОБ на жалбоподателката от длъжностното лице по осигуряване за безработица са възникнали съмнения за нарушаване на осигурителното законодателство и злоупотреба със средства от фонд "Безработица" досежно подадената информация по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за периода от 17.01.2020 г. до 30.08.2020 г. вкл. от осигурител "ДЕЙТЪН ГРУП" ЕООД.

Така с разпореждане № 214-00-22566-1 от 02.10.2020 г. /л. 43/, издадено на основание чл. 54г, ат. 4 от КСО, е спряно производството по отпускане на ПОБ до извършване на проверка в "ДЕЙТЪН ГРУП" ЕООД от компетентен орган.

Разпореждането е било оспорено по административен и съдебен ред, като с решение № 2950/07.05.2021 г. по адм. д. № 182 от 2021 г. на АССГ е отхвърлена жалбата на Б..

На 28.01.2022 г. с писмо изх. № 1043-21-320#49 на началник отдел „КР НА ДОО“ /л. 44/ до началник отдел „ПОБГВ“ при ТП на НОИ– С. град са изпратени Констативен протокол /КП/ № КВ-5-21-01009042/29.09.2021 г. /л. 27-29/, за извършена проверка по разходите държавното обществено осигуряване на "ДЕЙТЪН ГРУП" ЕООД, както и Задължителни предписания № ЗД -1-21-01009030/29.09.2021 г., издадени на същото дружество /л. 31/.

От съдържанието на КП от 29.09.2021 г. се установява, че осигурителят “ДЕЙТЪН ГРУП” ЕООД, ЕИК[ЕИК] е вписан в Търговския регистър /ТР/ на 22.04.2016 г. със седалище в [населено място],[жк], [жилищен адрес] партер с едноличен собственик и управител Г. С. В.. Дружеството към момента на проверката е със статут “Развиващ дейност”. По партидата му в ТР - обявени актове - няма данни за публикувани финансови отчети за периода от регистрирането на дружеството до момента на извършване на проверката. При проверка в ТР е установено, че Г. С. В. е управител и или едноличен собственик на капитала на 3 дружества. Дружеството е с предмет на дейност: търговия с всякакъв вид стоки и услуги, търговско представителство и посредничество, реклама, консултантски услуги, транспортна дейност, хотелиерство, ресторантьорство както и всяка друга дейност, която не е забранена от закона.

Във връзка с установяване на факти и обстоятелства от значение за извършване на проверката по разходите на ДОО на горепосоченото дружество, с писма изх. № 1043-21 -320#4/19.05.2020 г. /л. 45/, № 1043-21-320#7/29.06.2020 г. / л. 46/и № 1043-21-320#28/16.07.2020 г./л. 47/ е поискано съдействие от контролните органи на Националната агенция по приходите /НАП/ за предоставяне на информация относно подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО, за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък с декларирани приходи и разходи, съгласно счетоводното законодателство, от страна на ”Д. Г.“ ЕООД, и налични към тях годишни финансови отчети, регистрирани фискални устройства и съответно регистриран оборот, регистрирани търговски обекти с адрес и предмет на дейност, и по какъв начин са подавани данните по чл. 5. ал. 4. т. 1 от КСО.

С писма вх. № 1043-21 -320#5/22.06.2020 г. /л. 48/, № 1043-21-320 #31 от 24.07.2020 г. /л. 49/ и № 1043-21-320#33 от 21.08.2020 г. /л. 50/ от ТД на НАП-С., офис Л. е предоставена информация за извършена проверка на ”Д. Г.” ЕООД.

От съдържанието на същите се установяват следните факти и обстоятелства:

Има подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО за финансовите 2016 г., 2017 г. и 2019 г.

За дружеството има данни за регистрирано фискално устройство с рег. № 3764485 на адрес: [населено място]. [улица], ет. 2, наименование на обекта – офис, с дата на регистрация 03.11.2016 г. и дата на изтичане на регистрацията – 03.11.2016 г. и дата на изтичане на контракта 03.11.2017 г. и сумарен оборот в размер на 1670548,70 лв.

Осигурителните декларации за лицата по трудови правоотношения са подавани по електронен път с КЕП.

Има данни за подавана справка по чл. 73. ал. 6 от ЗДДФЛ за 2019 г.

Към 15.06.2020 г. дружеството има констатирани данъчно-осигурителни задължения и наложени обезпечителни мерки.

При извършена справка в информационната система на НОИ е установено, че Г. С. В. няма декларирано начало на дейност и осигуряване в качеството си на управител на "ДЕЙТЪН ГРУП" ЕООД. В същото време за същия, чрез трети дружества, в качеството му на лице, полагащо труд, с код за вид осигурен "01", се визуализират подадени данни по чл. 5, ал. 4. т. 1 от КСО на длъжности “общ работник”, “работник полагагане на пътни настилки“ и “строител пътища“.

Изпратени са задължителни предписания за представяне на необходимите документи за установяване на контакт с дружеството и извършване на ревизия по разходите на ДОО до адреса на седалището - [населено място],[жк]. бл. 26. вх. Г, партер, писмото е върнато с гриф “непотърсено“, до постоянния и настоящ адрес на управителя - [населено място], [улица], също върнато с гриф “непотърсено” и от личния адрес на

упълномощеното лице Г. Н. Г. - [населено място],[жк], ет. 5. ап. 22, също върнато като "непотърсено".

Извършено е посещение на адреса на седалището на дружеството: [населено място],[жк], [жилищен адрес] партер от контролните органи при ТП на НОИ-С. град, удостоверено с протокол № ПТ-5-21 -010081244/21.10.2020 г. При посещението на адреса е установено, че помещението се намира в цитирания блок, от задната му страна. Самото помещение е преустроена част на втори резервен вход на приземен етаж, състоящо се от стълбище и малка площадка, разделени от завеса. В помещението няма обособени работни места, които да отговарят на санитарно-хигиенните норми за извършване на трудова дейност, не са видими средства за пожарна безопасност и санитарно помещение.

На място е установено лицето Р. Я., който е заявил, че са му възложени задължения в качеството му на пълномощник на много дружества, да получава документ и от институциите - НАП, НОИ. ГИТ и др., връчени на място или изпратени чрез лицензиран пощенски оператор. Изрично е уточнил, че няма контакт с лицата, назначени по трудови правоотношения в дружествата, които представлява - не им изплаща възнаграждения, не им предава нищо и не получава нищо от тях. За дружество "ДЕЙТЪН ГРУП" ЕООД Я. не е представил актуално пълномощно, с което да го представлява.

Р. Я. е декларирал, че е пълномощник, който получава кореспонденцията на фирмите, регистрирани на горепосочения адрес и разписва документи от различни институции за фирмите, за които има действащи пълномощни.

Установено е, че в помещението не се съхраняват каквито и да било документи на дружествата, в това число - разплащателни ведомости, трудови досиета, първични счетоводни документи, договори с контрагенти, договори за наем, всякакви разплащателни документи, договори за фискални устройства, касови книги и др.

С писмо изх. № 1043-21 -320#37/14.07.2021 г. е изискано извършване на проверка по делегация от ТП на НОИ-С. област /л. 65/.

С писмо изх. № 1043-21-320#41/24.09.2021 г. от ТП на НОИ-С. Област е предоставен Констативен протокол № КВ-5-22-01005518/21.09.2021 г. за извършена проверка, въз основа на която е установено, че едноличния собственик и управител на "ДЕЙТЪН ГРУП" ЕООД - Г. С. В., не е намерен. Документирани са твърдения на съседи и роднини, че лицето не живее там от година и половина, и не знаят къде е в момента.

За посещението с изготвен протокол № ПТ-5-22-00977841 от 12.08.2021 г.

Съгласно данните в Информационната система на НОИ, от осигурителя са подадени уведомления по чл. 62. ал. 5 от КТ за сключени трудови договори със 17 лица, като към момента на проверката всички трудови правоотношения са прекратени.

Наетите лица са назначавани на длъжност "рекламен агент", "монтьор електронно производствено оборудване", "секретар", "разпространител на безплатни вестници и брошури", "склададжия", "служител рекламна агенция", "технически сътрудник" и "асистент офис", с трудови възнаграждения в размер между 600.00 лв. и 3 000.00 лв.

В Регистъра на осигурените лица се визуализират подавани данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за периодите от м. 04.2017 г. до м. 11,2017 г. и от м. 10.2019 г. до м. 02.2021 г., чрез "Д. Г." ЕООД. Подаваните данни за наетите лица са с код за вид осигурен "01" и "04".

В "Справка за декларираните в Персонален Регистър и внесените в Приходи суми и разликата между тях помесечии (по фонд и параграф)" няма данни за внесени

осигурителни вноски в особено високи размери.

Изпратено е запитване с изх. № 1043-21-320#3/19.05.2020 г. /л. 118/ до ИА "Главна инспекция по труда" С. с искане за уточняване на трудовата дейност от страна на лицата, за които са подавани уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ.

С писмо вх. № Ц1029-21-2417/30.06.2020 г. от ИА "Главна инспекция по труда" - С. област е получен отговор, че е извършена проверка в "ДЕЙТЪН ГРУП" ЕООД, ЕИК[ЕИК] от служители на агенцията. Представени са трудови досиета на лица, полагали труд през периода 2017 г. - 2020 г. Положени са подписи във всички предоставени документи.

С цел обезпечаване осигурителните права на лицата, за които са подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключен трудов договор, чрез лицензиран пощенски оператор до тях са изпратени писма за изясняването на факти и обстоятелства относно трудовата им дейност в "ДЕЙТЪН ГРУП" ЕООД, ЕИК[ЕИК] и са събрани сведения по чл. 44-46 от АПК.

Седем от лицата не са получили писмата, които са върнати с гриф "непотърсеио", "непознат" и "отсъства", в т.ч. и за В. О. Б..

Предвид гореизложеното, извършената проверка на "Д. Г." ЕООД е осъществена на база информационната система на НОИ, извършените проверки от компетентната ТД на НАП и ИА "Главна инспекция по труда" С., декларираното от лицата, за които са подавани данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО и декларираното от лицето Р. Е. Я.. Проверка на първичните документи - ведомостите за заплати, трудови договори, заповеди за прекратяване на трудово правоотношение и други разходооправдателни документи, от които да се изясни има ли действително възникнало трудово правоотношение за лицата, начислени и изплатени ли са brutните трудови възнаграждения в размерите, за които са подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за периода от м. 10.2019 г. до м. 02.2021 г., които е следвало да бъдат представени от "ДЕЙТЪН ГРУП" ЕООД не са представени, за което е и съставен КП № КВ-5-21-01009042/29.09.2021 г.

В хода на производството не са представени доказателства за получени реални парични средства от "Д. Г." ЕООД след м. 11.2017 г., когато са регистрирани последните търговски обороти, в следствие на което същото не би могъл да изплати трудови възнаграждения на своите служители в декларираните размери, като за част от лицата те са с максимален осигурителен доход.

Предвид установеното и на основание чл. 9 от КСО на проверяваните физически лица не е признато времето след 01.10.2019 г. за осигурителен стаж в осигурителя дружество "ДЕЙТЪН ГРУП" ЕООД, както и произтичащите от това права.

В тази връзка е формиран обоснованият извод, че лицата, за които има подадени данни за сключени трудови договори нямат качеството на осигурени лица по смисъла на §1, т. 3 от ДР на КСО, тъй като не са установени данни реално да са упражнявали трудова дейност, като една от императивно изискуемите предпоставки по чл. 10, ал. 1 от КСО за възникване на осигурително правоотношение.

Предвид изложеното, на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО на осигурителя "ДЕЙТЪН ГРУП" ЕООД, са издадени задължителни предписания № ЗД-1-21-01009030/29.09.2021 г. /л.31/ за заличаване на подадените данни за осигурителен стаж и осигурителен доход в Регистъра на осигурените лица, за 16 лица за периода от м. 10.2019 г. до м. 02.2021 г. с вид осигурен "01" и "04", в т.ч. и за В. О. Б. за периода от 17.01.2020 г. до 30.08.2020 г., с вид осигурен "04".

В мотивите на издадените Задължителни предписания е посочено, че събраните при проверките доказателства налагат извода, че за наетите лица от м. 10.2019 г. до м. 02.2021 г. дружество "ДЕЙТЪН ГРУП" ЕООД е фиктивен осигурител, подаващ информация в НАП за осигуряване с декларация обр. 1 на физически лица, без да се внасят дължимите осигурителни вноски, с цел неправомерно облагодетелстване от фондовете на ДОО. След изтичане на срока за изпълнение на влезлите в сила Задължителни предписания, от контролните органи на ТП на НОИ-С. град са предприети действия за служебното заличаване на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. по реда на чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г.

С разпореждане 01.02.2022 г. на основание чл. 55 АПК е възобновено производството по подаденото от Б. заявление за отпускане на ПОБ.

С разпореждане № 214-00-22366-3/07.02.2022 г. на лицето е отпуснато ПОБ, считано от 31.08.2020 г. до 29.04.2021 г. в размер на 54.69 лв. дневно, с мотив, че размерът на отпуснатото ПОБ е определен, без да са взети предвид данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО от осигурител "Д. Г." ЕООД за периода от 17.01.2020 г. до 30.08.2020 г. вкл.

При последващ контрол и извършена проверка в информационната система на НОИ е установено следното:

В Регистъра на трудовите договори за В. О. Б. е подадена информация от "МАГБАС" ЕООД, ЕИК[ЕИК] за сключен на 08.04.2019 г. трудов договор, който е прекратен, считано от 25.08.2020 г., като са подавани данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО от осигурителя за периода от 08.04.2019 г. до 24.08.2020 г. вкл., с код на осигуряване "01".

Тъй като подаваните от "ДЕЙТЪН ГРУП" ЕООД данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО /вече заличени/, са били на максимален осигурителен доход, данните, подавани от "МАГБАС" ЕООД за Б., са подавани в позиция 16.4 на декларация обр. № 1, без посочен осигурителен доход.

В позиция 15.1 на декларация обр. № 1 - Код за прекратяване на осигуряването, е подаден код 1 - "когато осигуряването е прекратено на основание, извън посочените в чл. 54б, ал. 3 от КСО", което не съответства на основанието, посочено в представената от В. Б. заповед № 1/25.08.2020 г. - чл. 325, ал. 1, т. 1 от КТ /по взаимно съгласие/.

Имайки предвид, че подадените данни от "ДЕЙТЪН ГРУП" ЕООД за периода от 17.01.2020 г. до 24.08.2020 г. са заличени, е констатирано, че е необходимо да бъде извършена корекция на подадените данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО от "МАГБАС" ЕООД за същия период.

Във връзка с гореизложеното, е изпратено писмо с изх. № Ц1019-21-23948#5/18.03.2022 г. до ТП на НОИ-С. област, с което е изискано съдействие за уточняване на основанието за прекратяване на трудовото правоотношение на В. О. Б. с "МАГБАС" ЕООД и на осигурителя "МАГБАС" ЕООД, както и да бъдат издадени задължителни предписания за подаване на коректни данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за периода от 17.01.2020 г. до 24.08.2020 г. вкл.

В отговор от контролните органи на от ТП на НОИ-С. област са получени констативен протокол № КВ-5-22-01115098/14.04.2022 г. /л.30/ и констативен протокол № КВ-5-13-01133964/19.05.2022 г. /л. 35/, в които е документирано следното:

Извършена е проверка на адреса на "МАГБАС" ЕООД в [населено място], [улица]. Контакт с осигурителя не е осъществен, както и с негов представител. Установено е, че на този адрес живеят други лица. По думи на съседите, на този парцел е имало само основи на къща дълги години и никой не е идвал и преди няколко години имота е закупен от настоящите собственици, където сега е построена къща, частен дом. При предходна проверка на същия адрес, на друга фирма на лицето В. Д. Г., а именно: „Габес“ ЕООД е констатирано същото.

Във връзка със сигнала за връчване на заповед за проверка по разходите на ДОО с № ЗР-5-22- 01112451/11.04.2022 г. на управителя на "МАГБАС" ЕООД - В. Д. Г., е изпратено писмо с И.. № 1036-22-171 #2/27.04.2022 г. с обратна разписка за съдействие от органите на Од - Полиция - [населено място] за намиране на управителя на дружеството. На 03.05.2022 г. писмото се е върнало с гриф "получено от служител" на 29.04.2022 г.

На 18.05.2022 г. е осъществен контакт с В. Д. Г., която е написала собственоръчно декларация, в която е посочила, че: няма нищо общо с дружество "МАГБАС" ЕООД, няма никакви документи и ведомости за заплати на фирмата, не е назначавала лица по трудово правоотношение, не е подписвала или давала пълномощно на друго лице да я представлява като управител на горесцитираната фирма, както и че не е давала пълномощно на никой да открива фирма на нейно име.

Събраните доказателства са наложили извода, че за наетите лица от месец 04.2019 г. до месец 02.2022 г. дружеството „МАГБАС“ ЕООД е фиктивен осигурител, подаващ информация в НАП за осигуряване с декларация обр. 1 на физически лица, без да се внасят дължимите осигурителни вноски и без данни дружеството да е упражнявало дейност, съгласно Декларация от собственика на дружеството - В. Д. Г., че не е откривала фирма и не е назначавала лица, с цел неправомерно облагодетелстване от фондовете на ДОО.

Предвид изложеното, на дружество "МАГБАС" ЕООД са издадени задължителни предписания № ЗД-1-22-01138997/30.05.2022 г. за заличаване на подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за В. О. Б., за периода от 08.04.2019 г до 24.08.2020 г. с вид осигурен "01".

След изтичане на срока за изпълнение на влезлите в сила Задължителни предписания., от контролните органи на ТП на НОИ-С. град. в рамките на предоставената им от закона компетентност, са предприети действия за служебното заличаване на данните по чл. 5, ал. 4. т. 1 от КСО, по реда на чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, за указания период.

Предвид заличените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от "ДЕЙТЪН ГРУП" ЕООД и „МАГБАС" ЕООД за В. О. Б., длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО, осъществяващо ръководството но осигуряването за безработица като административен орган, действащ при условията на обвързана компетентност, е длъжно да се съобрази с новонасъпилите обстоятелства и да преразгледа основанията за отпускане на ПОБ на Б..

С оглед гореизложеното, на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО, с разпореждане № 214-00-22366-4 от 18.11.2022 г. /л. 152/ на ръководителя на осигуряването за безработица, е отменено разпореждане № 214-00-22366-3/07.02.2022 г. за отпускане на ПОБ и на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 10 от КСО, с разпореждане № 214-00-22366-5 от 18.11.2022 г. /л.153/, е отказано отпускане на ПОБ.

С разпореждане № 214-00-22366-6 от 18.11.2022 г., на основание чл. 114, ал. 3 и във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, е разпоредено жалбоподателката да възстанови добросъвестно полученото ПОБ за периода от 31.08.2020 г. до 29.04.2021 г. в размер на 9133.23 лв. с аргумент наличието на заличени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО по отношение на осигурителите „ДЕЙТЪН ГРУП“ ЕООД касаещ периода от 17.01.2020 г. до 30.08.2020 г. и за „МАГБАС“ ЕООД за периода от 08.04.2019 г. до 24.08.2020 г. Прието е от административния орган, че за посочените периоди, Б. не е била осигурено лице по смисъла на чл.10, ал. 1 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО и не отговаря на условията, регламентирани в разпоредбата на чл. 54а от КСО.

Разпореждането е оспорено по административен ред и с решение № 1040 - 21 - 75/01.02.2023 г. на директора на ТП на НОИ – С. - град същото е потвърдено. В хода на съдебното производство е приета без оспорване административната преписка, както и Заповед № 1015-21-79/16.03.2021 г. /л. 26/ на директора на ТП на НОИ – С. град, с която на К. Б. К. - Б. са възложени функциите на административен орган по чл. 54 ж, ал. 1 и ал. 3 и във вр. чл. 114, ал. 1 и ал. 2 от КСО.

Приети от съда са и представените от процесуалния представител на жалбоподателката писмени доказателства: удостоверения обр. УП-2 и УП-3, издадени от осигурителя „МАГБАС“ ЕООД /л. 179-181/, удостоверения обр. УП-2 и УП-3, издадени от осигурителя „ДЕЙТЪН ГРУП“ ЕООД /л. 182-184/, оригинал на трудова книжка, издадена на В. Б., прилежена към молба от 07.07.2023 г. на л. 188 от делото.

По реда на чл. 186 ГПК вр. чл. 144 АПК са събрани доказателства от ТД на НАП – С., като от приетото по делото писмо вх. № 25661 от 07.07.2023 г. /л.190-191/ се установява следното:

При извършена проверка в информационната система на НАП на 22.06.2023 г. е констатирано, че в периода от м.04.2019 г. до м.02.2022 г. е имало подадени декларации образец №1 с данни за осигуряване през „ДЕЙТЪН ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „МАГБАС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

Към момента подадените данни с декларации образец № 1 от горецитираните дружества са служебно заличени в информационната система на НАП от страна на контролните органи на НОИ.

Във връзка с гореизложеното с писмото са предоставени справки за осигурени лица през „ДЕЙТЪН ГРУП“ ЕООД и „МАГБАС“ ЕООД за периода от м.04.2019 г. до м.02.2022 г., както следва:

- Справка - Данни за осигуряването по ЕГН за периода от 01.04.2019 г. до 28.02.2022 г. /анулирана/. Същата показва заличената информация по отношение на осигурителите „ДЕЙТЪН ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „МАГБАС“ ЕООД;

- Справка – Данни за осигуряването по ЕГН за периода от м.04.2019 г. до

м. 02.2022 г. /въведена/. Същата показва информацията за дружествата към момента.

При извършената проверка е установено, че от „ДЕЙТЪН ГРУП“ ЕООД, има данни за подадени ГДД по чл. 92 ЗКПО, както следва:

Подадена по електронен път с КЕП с вх. № 2219И0119886/ 28.03.2020 г. за финансовата 2019 г.; подадена по електронен път с КЕП с вх. № 2219И0153015/14.06.2021 г. за финансовата 2020 г.; подадена по електронен път с КЕП с вх. № 2219И0183216/24.06.2022 г. за финансовата 2021 г.

К. момента на извършване на проверката /22.06.2023 г./ от страна на „ДЕЙТЪН ГРУП“ ЕООД няма подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2022 г. /в тази връзка в писмото е уточнено, че срокът за подаване на ГДД по чл.92 от ЗКПО за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък за 2022 г. е 30.06.2023 г./.

По отношение на „МАГБАС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] в писмото е посочено, че има данни за подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО по електронен път с КЕП за 2019 г. и 2020 г., но няма подадени такива за 2021 г. и 2022 г.

В съдебното производство по искане на процесуалния представител на ответника е открито производство по оспорване на истинността по реда на чл. 193 ГПК на Трудова книжка на стр. 20-23 на В. Б., в частта ѝ на вписаните записи от „Магбас“ ЕООД на стр. 20,21 и „Дейтън Груп“ ЕООД, на страници 22,23, както и на 2 /два/ броя удостоверения обр. УП-3, издадени от „Магбас“ ЕООД и „Дейтън Груп“ ЕООД, като е разпределена и доказателствената тежест за доказване на истинността на оспорените документи.

В тази връзка и в изпълнение на указанията на съда по искане на ответника по делото е допусната и приета без оспорване от страните съдебно-графична експертиза, обективизирана в Протокол № 74 за извършаване на почеркова експертиза. В заключението в. л. В. сочи, че подписите, положени от името на В. Г., за „Управител“ на „МАГБАС“ ЕООД и за „Работодател“, на стр. 20 и стр. 21, на „Трудова книжка, серия Б, № 303042“, не са положени от В. Д. Г.. Подписите, положени от името на Г. В., за „Управител“ на „ДЕЙТЪН ГРУП“ ЕООД и за „Работодател“, на стр. 22 и стр. 23, на „Трудова книжка, серия Б, № 303042“, не са положени от Г. С. В.. Подписите, положени от името на В. Г., за „Управител“ на „МАГБАС“ ЕООД и за „Работодател“, на стр. 20 и стр. 21 и подписите, положени от името на Г. В. , за „Управител“ на „ДЕЙТЪН ГРУП“ ЕООД и за „Работодател“, на стр. 22 и стр. 23, на „Трудова книжка, серия Б, № 303042“, са положени от лицето, положило подписите, за Главен счетоводител.

Съдът кредитира заключението като компетентно изготвено, неоспорено от страните, като приема също така, че частта от трудовата книжка на В. Б., където е придаден вид, че са положени подписи от Г. В., за „Управител“ на „ДЕЙТЪН ГРУП“ ЕООД и за „Работодател“, на стр. 22 и стр. 23, и в частта за „Управител“ на „МАГБАС“ ЕООД и за „Работодател“, на стр. 20 и стр. 21, на „Трудова книжка, серия Б, № 303042“, е неистински документ и в тези му части следва да се изключи от доказателствата и да не се обсъжда.

По отношение на представените от оспорващата два броя удостоверения обр. УП-3, издадени от „Магбас“ ЕООД и „Дейтън Груп“ ЕООД /оспорени също от ответника по реда на чл. 193 ГПК/, не са ангажирани доказателства,

включително и чрез поставяне на въпроси към СГЕ. В тази връзка съдът приема, че оспорването на истинността им не е успешно проведено и същите следва да бъдат ценени в настоящото производство като документи по смисъла на чл. 179 ГПК и удостоверените в тях факти и обстоятелства отговарят на действителното фактическо положение.

Административен съд - София-град, след като съобрази събраните в хода на производството доказателства, които прецени с оглед доводите и становището на страните, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби при издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Разгледана по същество жалбата се явява основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО - директора на ТП на НОИ - С. град.

Потвърденото разпореждане също е издадено от компетентен орган ръководител на осигуряването за безработица в ТП на НОИ-С. –град – К. Б. К. - Б. (съгласно т. 25 от Заповед № 1015-21-79 от 16.03.2021 г. – л. 26).

Съгласно чл. 54ж, ал. 1 от КСО това е длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. В настоящия случай разпореждането е издадено от ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ – С. град, който е материално и териториално компетентния административен орган съгласно нормата на чл. 54ж, ал. 1 от КСО.

Съгласно разпоредбата на чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО, влязлото в сила разпореждане по ал. 1 за отпускане на обезщетение може да се измени или отмени от органа, който го е издал, когато са представени нови документи или доказателства, които имат значение за определяне правото, размера и периода на обезщетението.

Съгласно чл. 54л от КСО отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и на данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

На следващо място, според приложимата в конкретния случай разпоредба на чл. 54а, ал. 1 от КСО правото на парично обезщетение за безработица възниква за лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца

преди прекратяване на осигуряването и които имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168; не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда.

Разпоредбата на чл. 54а, ал. 4 от КСО постановява, че ПОБ се изплаща от датата на последното прекратяване на осигуряването, ако заявлението за отпускане на ПОБ е подадено в тримесечен срок от тази дата и лицето се е регистрирало като безработно в Агенцията по заетостта в срок от 7 дни от тази дата.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. "Осигурено лице" (§ 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО) е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

В случая, след извършени служебни проверки е преценено от административния орган, че оспорващата – В. Б. не е упражнявала трудова дейност, съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от КСО и не се явява осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО за периода от 17.01.2020 г. до 30.08.2020 г. /с осигурител „ДЕЙТЪН ГРУП“ ЕООД/ и за периода от 08.04.2019 г. до 24.08.2020 г. /с осигурител „МАГБАС“ ЕООД/.

Настоящият състав намира за основателни възраженията в жалбата за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административното производство – отменително основание по чл. 146, т. 3 АПК.

От доказателствата по делото безспорно се установява, че В. Б. не е била уведомена и не е участвала в производството по издаване на административния акт, с който е разпоредено да възстанови получено ПОБ в размер на 9133,23 лв.

Извършването на проверка по разходите на ДОО по реда на чл. 108 от КСО касае контрол по спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейност възложена на НОИ, но макар работниците/служителите, за които са подавани данни от работодателя за сключени трудови договори, да не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска/стопанска дейност, осигурителните права на тези работници и служители могат да бъдат засегнати по негативен начин от резултатите, установени при последващи проверки. Вярно е, че при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверявания осигурител и само той може да бъде адресат на административния акт, издаден в резултат на проверката - задължителни предписания, които са влезли в сила (а и не са предмет на настоящото дело). В случай обаче на недобросъвестност на осигурителя, който може да не

документирана търговската си дейност, да не декларира доходи и не заплащане на данъци, то той няма интерес да защитава правата на осигурените лица в това административно производство по издаване на задължителни предписания чрез оспорване на същите.

Съдът споделя обаче виждането, че в производството по издаване на разпореждането, което е потвърдено с оспореното в настоящото производство решение, административният орган е следвало да уведоми Б. за започналото производство и да ѝ предостави възможност да се защити и евентуално да ангажира доказателства.

В случая производството по издаване на разпореждането на основание чл. 114, ал. 3 във вр. чл. 114, ал. 2, т.2 КСО е започнало служебно, не по заявление на жалбоподателката по делото. Със същото пряко се засягат права и законни интереси на осигуреното лице, тъй като с него са установени публични вземания за недължимо изплатено обезщетение за безработица в размер на 9133,23 лв. Тъй като в КСО липсват специални разпоредби, за започване на това административно производство, административният орган, в изпълнение на чл. 26 АПК и по реда на чл. 18а АПК е следвало да уведоми известното му заинтересовано лице /В. Б./, което в това производство не е заявител, но за когото, като резултат са възникнали публични задължения, като при отказ за доброволно изпълнение, сумата по разпореждането и лихвите върху нея подлежат на прихващане от изискуеми вземания на лицето от ДОО и/или на принудително изпълнение на чл. 110, ал. 5, т. 1 от КСО или по реда на ДОПК. Неуведомяването е лишило жалбоподателката от възможност за защита в производството по издаването на неблагоприятния за нея административен акт и това представлява съществено административнопроцесуално нарушение, което не може да се saniра чрез правото на обжалване. Участието на едно заинтересовано лице в административното производство по установяване на публични задължения (в случая към НОИ) е основно негово право и то следва да му бъде осигурено от административния орган, независимо от наличието на данни, свързани със спора по същество - извършвал ли е дейност работодателя, възникнало ли е валидно осигурително правоотношение, което да е основание за обезщетяване при безработица. Административният орган не е направил проверка дали "МАГБАС" ЕООД е извършвало търговска дейност по време на производството по отпускане на обезщетението, макар да е разполагал още тогава със съответните правомощия и възможности, в рамките на служебното начало. Възстановяването на суми, за които не е изследвано дали и как са получени - добросъвестно или не, тъй като лицето е потърсено едва за връчване на спорното по делото разпореждане, представлява установяване на негови нововъзникнали, в резултат на извършена на друго лице проверка, задължения към НОИ.

Спорният между страните въпрос е дали лицето, което претендира, че е било осигурено, действително е извършвало трудова дейност, съответно дължи ли възстановяване на изплатената сума от 9133,23 лева.

За да приеме, че за процесните периоди жалбоподателката не е извършвала трудова дейност, административният орган се е обосновал със събраните в хода на проверката доказателства, посредством които било установено, че

осигурителите „ДЕЙТЪН ГРУП“ ЕООД и „МАГБАС“ ЕООД не са извършвали дейност, поради което е заключил, че и Б. не е работила реално. Позовал се на задължителните предписания, в които е разпоредено да бъдат заличени данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, които, от своя страна, са база за определяне на ПОБ. От изложеното следва, че задължителните предписания са имали правопогасяващ ефект по отношение на жалбоподателката, защото с тях са заличени осигурителните й данни, без титулярът на тези данни да е взел някакво участие в производството по заличаване им и без дори да е бил уведомен за акта за заличаване на данните.

Също така следва да се подчертае, че от представените по делото документи е видно, че задължителните предписания, издадени на „ДЕЙТЪН ГРУП“ ЕООД са връчени чрез изпращане на писма до осигурителя, но същите са върнати с отбелязване „непотърсена“ /л. 32,33/. Предприети са и действия по залепване на съобщение на таблото на ТП на НОИ – С. град по реда на чл. 110, ал. 4, изр. 2 от КСО /л. 34/ без да са били налице предпоставките за това. Цитираната норма предвижда възможност за връчване на разпореждания, актове за начет и задължителни предписания чрез поставяне на съобщение на таблото за обявления в териториалното поделение на НОИ или на интернет страницата на НОИ за срок от 7 дни, но само когато не може да бъде връчено на отговорните лица лично срещу подпис, чрез лицензиран пощенски оператор с обратна разписка на посочен адрес или на съответния адрес по чл. 18а, ал. 8 от АПК или по електронен път по реда на Закона за електронното управление. В административната преписка липсват доказателства, че е направен опит за надлежно връчване на задължителните предписания по всички възможни и посочени в изречение първо на чл. 110, ал. 4 КСО способности на осигурителя „ДЕЙТЪН ГРУП“ ЕООД, включително и на електронния адрес посочен в ТР [електронна поща]/. В случая административният орган не е положил необходимите усилия да връчи редовно на осигурителя задължителните предписания, не са били и налице предпоставките по чл. 110, ал. 4, изр. 2 от КСО. Връчването чрез залепване на съобщение е ненадлежно. Същевременно по делото също така липсват данни за датата на влизане в сила на тези задължителни предписания. Следователно не може да се приеме, че и издадените задължителни предписания са влезли в сила и са могли да породят желаните правни последици, в т. ч. да доведат до законосъобразно заличаване на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО за В. Б., т. е. заличаването е поискано от страна на ТП на НОИ – С. град преди влизане в сила на задължителните предписания и преди да са предприети действия по надлежното им връчване. Разпоредбата на чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. предвижда, че НОИ подава данни за заличаване на декларации образец № 1 или образец № 5, подадени за лицата по чл. 4 и 4а от КСО, когато не е изпълнено в срок влязло в сила задължително предписание по чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО, но в конкретния случай именно липсва влязло в сила задължително предписание по чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО.

Аналогично е положението и относно осигурителя „МАГБАС“ ЕООД и издадените спрямо него задължителни предписания-ЗП /л. 227/, за връчването на които е приложено известие за доставяне на л. 228. От

последното не може да се установи акта, който е съобщен, както и адресата и касае ли същото „МАГБАС“ ЕООД. Липсват доказателства за съобщаване на ЗП и на електронния адрес на дружеството [електронна поща] /отразен в ТР/. Независимо от изложеното по-горе следва да се съобрази също така, че в производството по издаване на задължителни предписания, които административният орган е приел, че са влезли в сила, жалбоподателката не е участвала като заинтересована страна, а в обжалваното решение директорът на ТП на НОИ – С. град не е изложил мотиви защо счита, че неосъществяването на стопанска дейност от страна на горепосочените осигурители води до автоматичен извод, че Б. не е извършвала трудова дейност по смисъла на чл. 10, ал. 1 КСО, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 КСО. Всъщност, административният орган е заключил, че след като осигурителят работодател не развива стопанска дейност, то и сочените от него за осигурени лица не извършват трудова дейност. Така административният орган е постановил своя акт при неизяснена фактическа обстановка в разрез със задължението си по чл. 35 и чл. 36 от АПК, вкл. да събере доказателства по собствена инициатива. В тази връзка следва да се отбележи, че в производство като настоящото се дължи изследване на въпроса дали лицето, което претендира да е осигурено, реално е полагало труд или не, а не дали неговият работодател/осигурител е извършвал стопанска дейност. В този смисъл не са налице фактически установявания както в оспореното решение, така и в потвърденото с него разпореждане.

Следва също така да се отбележи, че доскоро в съдебната практика се приемаше, че в контролните производства на НОИ отношенията между осигурител и НОИ и осигурен и НОИ са различни и самостоятелни, и поради това, когато се проверява осигурителят, осигурените лица не могат да участват в административното и съдебно производство, като имат самостоятелни права, които могат да защитят. В най – новата съдебна практика на ВАС по сходни случаи това разбиране е изоставено – определение № 9091/29.09.2023 г. по адм. дело № 8567/2023 г., VI о., решение № 9937 от 19.10.2023 г. по адм. д. № 367/2023 г., VI о., решение № 12152 от 7.12.2023 г. по адм. д. № 6310/2023 г., VI о., решение № 11181 от 15.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 1991/2023 г., VI о., решение № 11069 от 14.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 2082/2023 г., VI о., решение № 11414 от 22.11.2023 г. по адм. д. № 3799/2023 г., VI о., решение № 10841 от 9.11.2023 г. по адм. д. № 2767/2023 г., VI о., решение № 10939 от 13.11.2023 г. по адм. д. № 777/2023 г., VI о.

В посочените съдебни актове се приема, че осигурените лица в производството по издаване на задължителни предписания са пряко и непосредствено засегнати от издавания административен акт, търпят последиците от заличаване на осигурителните им данни, но са лишени от правото да участват като страна в това административно производство. Провеждане и приключване на контролното производство с участието само на осигурителя поставя в риск правата на осигуреното лице, тъй като е възможно осигурителят да не съдейства на контролните органи за установяване на действителното положение, да не е документирал търговската си дейност, да

не е декларирал доходи, да не е заплащал данъци и осигуровки, каквито специфики се разкриват и по настоящия случай. Осигурителят не е обжалвал предписанията за заличаване на данните на осигурените лица, с което настоящата жалбоподателка, като претендираща да е осигурена, е поставена в невъзможност да защити собствените си осигурителни права, затова тя безспорно е пряко засегната от акт, постановен в производство, в което тя не е участвала. Затова в цитираните актове на ВАС е възприето разбирането, че лицето, което претендира да е осигурено лице по отношение на НОИ и на неговия осигурител (последният адресат на задължителните предписания), следва да има процесуално право на защита и да бъде конституирано като заинтересована страна в производството по оспорване на задължителните предписания. Правото на лицето да участва в административно, респ. съдебно производство по установяване на обстоятелствата, касаещи заличаване на неговите осигурителни данни, включително и служебното им заличаване на основание чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба Н-13 от 17 декември 2019 г., е обосновано и от разпоредбата на 120, ал. 2 от Конституцията на Република България, доколкото няма изрична забрана в закон, а и лицето има пряк, личен и непосредствен интерес да потърси чрез жалба съдебна защита, която най-ефективно ще се реализира в производство по оспорване на задължителните предписания, с пряк правопогасяващ ефект, и доказване на обема на претендираните осигурителни права, който пряко зависи от действително реализирана трудова дейност по смисъла на чл. 10, ал. 1 от КСО, като се прецени осъществени ли са елементите на трудовия договор и в какъв времеви диапазон.

Именно защото интересите на осигурен и осигурител не са еднопосочни, в контролното производство НОИ дължи установяване на всички факти по отношение на осигурителя и осигурените лица, за които внася осигурителни вноски, затова всички лица трябва да са страни в административното и съдебно производство, като постановените административни и съдебни актове да са с еднакво действие по отношение на страните.

Дори и засегнатото лице да има право да се защити срещу последващия акт за връщане на недобросъвестно получено обезщетение, тази защита е недостатъчно ефективна, щом лицето не е имало възможност да се защити в производството по издаване на задължителните предписания за заличаване на собствените му осигурителни права. Т. правно положение е нетърпимо с оглед разпоредбата на чл. 34 от Хартата на основните свободи на ЕС, която не допуска национална правна уредба, която не позволява засегнатото лице да се защити срещу акт, с който се засяга правото му достъп до обезщетенията за социална сигурност.

По тази причина решението се явява и постановено в противоречие с материалния закон.

Предвид гореизложеното, настоящият състав намира, че обжалваното решение е незаконосъобразно, като са налице основания за неговата отмяна по чл. 146, т. 3 и т. 4 АПК. В този смисъл е решение на АССГ по адм.д. № 5301/2022 г., потвърдено с решение № 10939/13.11.2023 г. по адм. д. № 777/2023 г. на Върховния административен съд, шесто отделение.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК на

жалбоподателката следва да се присъдят разноси в общ размер на 910 лв., от които 10 лева – внесена държавна такса и 900 лв. – платено в брой адвокатско възнаграждение, съгласно договор за правна защита и съдействие от 17.03.2023 г. /л. 146/, което предвид фактическата и правна сложност на делото съдът не намира същото за прекомерно.

Воден от горното и на основание чл. 118, ал. 3 КСО, във връзка с чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1040 - 21 - 75/01.02.2023 г. на директора на ТП на НОИ – С. - град, с което е потвърдено Разпореждане 214-00-22366-6 от 18.11.2022 г., издадено от ръководителя по осигуряването за безработица.

ОСЪЖДА Националния осигурителен институт да заплати на В. О. Б., ЕГН – [ЕГН], сумата от 910 /деветстотин и десет/ лева – разноси по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: